

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 417

гр. София, 16.01.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в закрито заседание на 16.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

като разгледа дело номер **7917** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК.

С Решение № 6704/ 10. 11. 2022 г., постановено по адм. дело № 7917/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град, съдът е отменил Решение № 000030-7316/ 12. 08. 2022 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, като е изпратил делото като преписка на ответника за ново произнасяне при съобразяване на дадените в мотивите на настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона в 14-дневен срок от влизане в сила на решението. Със същия съдебен акт е осъдена Националната агенция за приходите да заплати на „БИ ЕНД ВИ ЕНТЪРТЕЙМЪНД“ ЕООД съдебни разноски в общ размер на 4 850 /четири хиляди осемстотин и петдесет/ лева.

С молба, постъпила по делото на 23. 11. 2022 г., процесуалният представител на НАП е поискал изменение в частта на разноските на Решение № 6704/ 10. 11. 2022 г., постановено по адм. дело № 7917/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град.

В постъпилния отговор от адв. Г. се излагат аргументи за неоснователност на направеното искане за изменение на съдебния акт.

Съдът като взе предвид постъпилото искане и прецени материалите по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Искането е процесуално допустимо, като подадено от активно легитимирано лице и в срока по чл. 248, ал. 1 от ГПК. Разгледано по същество, същото е неоснователно, поради следните съображения:

Производството по делото е образувано по жалба, подадена от „БИ ЕНД ВИ ЕНТЪРТЕЙМЪНД“ ЕООД, срещу Решение № 000030-7316/ 12. 08. 2022 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което е оставено без уважение искането на

оспорващото дружество за възстановяване на държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 100 000 лева, платена с платежно нареждане от 07. 04. 2021 г. по сметка на НАП. С Решение № 6704/ 10. 11. 2022 г., постановено по адм. дело № 7917/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град съдът е приел, че жалбата е основателна и е отменил оспорвания акт, тъй като платената по сметка на НАП такса в размер на 100 000 лв. не се дължи и е следвало да бъде възстановена при поискването от страна на „БИ ЕНД ВИ ЕНТЪРТЕЙМЪНД“ ЕООД.

При този изход на спора претенцията на оспорващото дружество за присъждане на направените по делото разноски е уважена. По делото са представени доказателства, че жалбоподателят е заплатил на процесуалния си представител адв. Г. адвокатско възнаграждение в размер на 4 800 лева с ДДС, като съдът е уважил изцяло претендирания размер на адвокатското възнаграждение.

Съдебните разноски са разходите, които страните правят по воденето на делото и се дължат от страната, която с поведението си е причинила възникването на съдебния спор. Разноските са три вида: заплатени такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат /чл. 78, ал. 1 от ГПК/. В случая спорни са присъдените разноски за адвокатско възнаграждение.

Предвид доводите, изложени в молбата на пълномощника на Националната агенция по приходите, спорът се свежда до това дали делото е с материален интерес или не, а от там дали размерът на адвокатското възнаграждение следва да бъде определен на основание чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/2004 г. или на основание чл. 8, ал. 3 от същата Наредба.

Действително, както е посочено в молбата по чл. 248 от ГПК, предмет на оспорване в настоящото делото е административен акт. Този административен акт обаче определя дължимостта на таксата по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта, т. е. спорът е с определен материален интерес – размерът на таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. Предвид това при определяне на дължимите разноски за адвокатска защита приложима е разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба №1/2004 г., която в редакцията ѝ преди последното изменение предвижда, че при интерес от 10 000 лв. до 100 000 лв. адвокатското възнаграждение е 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. Така изчислено при материален интерес от 100 000 лева същото възлиза на 3530 лева без ДДС. В случая договореното адвокатско възнаграждение е в размер на 4000 лева без ДДС, поради което възражението за прекомерност е прието за неоснователно. Предвид разпоредбата на § 2а от ДР на Наредба № 1 на тази сума следва да бъде начислен ДДС в размер на 800 лева, който е неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение. Следователно, дължимият и доказан размер на разноските за адвокатско възнаграждение от страна на оспорващия е 4800 лева, който размер минимално надвишава установения в чл. 8, ал. 1 от Наредба № 1/2004 г. и не подлежи на намаляване в хипотезата на чл. 78, ал. 5 от ГПК.

Неоснователен е доводът на молителя, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 8, ал. 3 от Наредба №1/2004 г., обоснован с размера на платената държавна такса. Дължимата държавната такса по административни дела е с оглед на предвиденото в чл. 2б от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата, прокуратурата, следствените служби и Министерството на правосъдието разграничение, а не с оглед на наличието или липсата на материален интерес.

Изложеното обосновава извод за неоснователност на молбата по чл. 248 от ГПК, което налага отхвърлянето ѝ.

По изложените съображения и на основание чл. 248, ал. 3 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ молбата от процесуалния представител на НАП за изменение на Решение № 6704/ 10. 11. 2022 г., постановено по адм. дело № 7917/ 2022 г. по описа на Административен съд – София град в частта на разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението, а именно - с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: